

ŇUF

Ten šílenej průjem jsme zvládli..

Rýmu jsme taky ustáli..

Pak přišla FIP..

3. 4. 2020 jsme museli udělat něco, s čím se nikdy nesmíříme, předejít bolesti a trápení, rozhodnout o životě a smrti. Ňufík byl uspán navždy.

Ňufa jsme přijali z kolonie koček u kravína. Spousta lidí se mylně domnívá, že kočky se tam mají dobře, jsou v teple a mají obživu, protože jim zaměstnanci dávají mléko. A Ňuf byl jeden z mnoha, kteří tam živoří a přežívají. Jeho slabá imunita nápor choroby nezvládla..

JONÁŠEK

6. 9. 2019 jsme přijali pět kočičích sourozenců a Jonášek byl jedním z nich. Všichni čiperové se snažili zajistit si přítomnost depozitní tety a tak lumpačili, co jim síly stačily! Bohužel dva sourozenci neměli štěstí, aby si našli nový domov. V listopadu odešla nejmenší Pepinka, která má vzpomínku níže a 16. 12. 2019 ji následoval Jonášek. U obou se jednalo o onemocnění FIP. Moc nás mrzí, že si ani jeden z nich nemohl užít kočičí pubertu ani dospělost u milující rodiny. Alespoň na tu chvíli poznali, že je s lidmi fajn ♥

PEPÍNO

Pepinka jsme přijali 6. 9. 2019 s dalšími sourozenci od staré paní, která se o koťátka již nezvládala starat. Pepinek byl od začátku menší a měl problém s pohybem. Vše bylo řešeno s veterináři. Vypadalo to, že vše je na dobré cestě, ale opak byl pravdou. 20. 11. 2019 nás opustil z důvodu onemocnění FIP. Byl sluníčkem v našem depozitu, stále bude s námi ♡

CHLUPATICE

Doufali jsme, že neštěstí slepiček skončilo úmrtím Závodnice, ale bohužel ji následovala o pár dní později i Chlupatice. Měla stejné příznaky, proto jsme s ní vyrazili 23. 10. 2019 na veterinu, ale než jsme vystáli velkou frontu, Chlupatice zemřela. Bylo to pro nás ještě bolestivější, než první umrtí. Doufali jsme, že pipinky vše nejhorší již přečkaly a my s nimi. Chlupinko, je nám moc líto, že sis tolik vytrpěla a když už jsi byla v bezpečí, ani sis jej nestihla pořádně užít. Doufáme, že se máte se Závodnicí co nejlépe a už vás nic netrápí. Pipinky, myslíme na vás a lidičky, bojujme za lepší podmínky pro tato úžasná zvířátka ♥

ZÁVODNICE

7. 10. 2019 jsme přivezli Závodnici společně s dalšími slepičkami z velkochovu. Z počátku se jevila jako ostatní slípky, kdy byly všechny udivené a zároveň rozradostněné z možnosti se vyhřívat, popelřit se, hrabat a dle libosti si užívat. Bohužel začala od poloviny dalšího týdne chřadnout, hodně spinkala venku nebo v kurníku a 18. 10. 2019 navždy usnula venku na sluníčku a už se neprobudila. Velice nás smrt Závodnice zasáhla a stále více myslíme na to, jak je produkce vajec pro miliony zvířat tak bolestivá záležitost. Smrt, potlačení přirozeného chování, neustálé napadání od ostatních slepic z důvodu nedostatku místa, deformace a polámání nohou... pojdte s námi bojovat za lepší život pro slepičky. Závodnice ani ostatní holky si takový osud nepřály...

Prdylko malá, je nám po tobě moc smutno a vzpomínáme na tebe ♥

RAKETKA

Raketka je ukázkovým příkladem věčného mýtu, že: "Kočka se o sebe postará", "Kočka se ze všeho vylíže" a nebo třeba "Kočka má 9 životů" a tak dále... Raketka byla nalezena na ulici v Jindřichově Hradci, kde apaticky seděla a kolem chodili lidé a jezdila auta a všichni ji jen bez zájmu míjeli, vždyť co, je to jen nějaká toulavá kočka ☹️ Nakonec měla Raketka štěstí v neštěstí a jedna moc hodná paní ji vzala a hned frčely na veterinu. Kočička byla masivně zblešena a těch různých breberek na sobě i v sobě měla vícero. Raketka byla extrémně podvyživená, proto tam tehdy jen tak seděla, už neměla sílu jít dál a bez pomoci by v tu dobu už nežila. Její hmotnost při ošetření v ordinaci byla 1,8 kg a to se jedná o dospělou kočku! Raketka strávila dva dny na kapačkách, měla velkou vůli a chuť žít, snažila se baštit, co to šlo a hodně odpočívat. Ať Raketka bojovala, jak chtěla, bohužel pátý den (20. 6. 2019) po příjmu v noci ve spánku zemřela. Ještě včera večer jsme byli u veterináře na kontrole, její stav se zlepšil, přibírala na váze, baštila do poslední chvíle, užívala si společnost lidí... Pár dní v životě se měla opravdu báječně.

BENJAMÍN, KYTIČKA, KRUPIČKA, SINSIN

S lítostí vám musíme oznámit, že sourozenci Krupička, Benjamín i Kytička a Sinsin nás před několika dny nešťastně opustili. Dostihl je vir zvaný panleukopénie neboli kočičí mor. Tato nemoc je bohužel velmi závažná a špatně léčitelná. O každou z kočiček bylo dobře postaráno a některé z nich i denně dojížděly na veterinu, než byly dány na kapačky. Věříme, že se naše kočičky mají lépe, kde teď jsou.. a třeba se k nám zas dostanou v podobě jiné kočky ze šťastnějším osudem.

ŽANDULKA

14. 10. 2018 jsme přijali malinkou 2-3 týdenní nádhernou kočičí holčičku, spolu s jejím bratříčkem, od Trhových Svinů. Údajně byli již třetí den bez maminky, byli na kost vyhublí, měli zahnisaná očička, byli hladoví, plní klíšťat, holčička málem nezvládla ani první noc... Začalo tedy náročné dokrmování co dvě hodiny, občasný boj s trávením, ale jinak to začali být hraví a tuze mazliví koblížci, kterým však žalostně chyběla maminka. Naše depozitní kočička Mau, která si již jedno cizí koťátko osvojila, na ně syčela, když jsme jí je ukázali a to byla první hořká předzvěst událostí, které nás nevyhnutelně čekaly :- (Prckové si směli užívat pouze 14 dnů her, bašty, teplého pelíšku z kožešinových čepic, a hlavně hodně a hodně mazlení. Poté udeřila nemilosrdná nemoc a maličká tělíčka ji po několikadenním boji 30. 10. nezvládla :- (V našich srdcích zeje obrovská nezaplnitelná díra po těchto dvou úžasných kočičích dušičkách... Nezapomene na jejich radostné vítání před každým krmením, na jejich veselé skopičiny na vratkých nožičkách, na jejich něžné ožušlávání a dlouhé pohledy do očí, které se tak vryly do našich pamětí <3

KUBULA

14. 10. 2018 jsme přijali malého 2-3 týdenního střapatého kočičího chlapečka, spolu s jeho sestřičkou, od Trhových Svinů. Údajně byli již třetí den bez maminky, byli na kost vyhublí, měli zahnisaná očička, byli hladoví, plní klíšťat... Začalo tedy náročné dokrmování co dvě hodiny, občasný boj s trávením, ale jinak to začali být hraví a tuze mazliví koblížci, kterým však žalostně chyběla maminka. Naše depozitní kočička Mau, která si již jedno cizí koťátko osvojila, na ně syčela, když jsme jí je ukázali a to byla první hořká předzvěst událostí, které nás nevyhnutelně čekaly :- (Prckové si směli užívat pouze 14 dnů her, bašty, teplého pelíšku z kožešinových čepic, a hlavně hodně a hodně mazlení. Poté udeřila nemilosrdná nemoc a maličká tělíčka ji po několikadenním boji 30. 10. nezvládla :- (V našich srdcích zeje obrovská nezaplnitelná díra po těchto dvou úžasných kočičích dušičkách... Nezapomene na jejich radostné

vítání před každým krmením, na jejich veselé skopičiny na vratkých nožičkách, na jejich něžné ožušlávání a dlouhé pohledy do očí, které se tak vryly do našich pamětí <3

PANTER

22. 10. 2018 Pantík bohužel zemřel na následky intoxikace jedem ze škrkavek, navzdory šetrnému odčervení i následnému podávání detoxikačního gelu :-)

ELINKA

5. 10. 2018 Elinka zemřela během hospitalizace na veterinární klinice... :-)
Elinka nedostala do vínku příliš mnoho štěstí :-)(Narodila se bezprizorní kočičce na ulici a jak to bývá, takové kočičky nemají na růžích ustláno. Nevíme, kam lidé chodí na pověry, že se o sebe kočky venku postarají - není tomu tak! Elinku by čekal možná stejně nuzný život, jako její maminku - jen by rodila dokolečka koťata a u popelnic by hledala něco k snědku...ale Elinka byla velmi slabá a nemocná už jako koťátko... Vzali jsme ji spolu s hodnou nálezkyní, která se o

venkovní kočky stará, jak to jen jde (zařizuje i kastrace), domů do tepla i s Elinky sestřičkou Leontýnkou. Pro Elinku už ale bylo pozdě - v depozitu se rozstonala a poslední 4 dny svého života strávila na veterinární klinice v intenzivní péči. Velmi nás zarmoutila zpráva, že to Elinky tělíčko nezvládlo, nás i naše milé veterináře... Elinka byla rozkošné a navzdory všemu uvrněné koťátko, malinké akorát do dlaně, kam se také ráda schovávala <3 Chybíš nám tu, holčičko, moc tu chybíš..

PÍĎA

Pídička bohužel do života dostala samé špatné karty :- (Už se asi nedozvíme, jak se dostala na ulici, plná blech, ušního svrabu a parazitů. A zda ji někdo praštil nebo jí porazilo auto... Díky tomu se sice dostala k nám do depozita, kde si užívala pár dní plné mističky, hraček a spousty mazlení. Její pohoda ale skončila velmi záhy, když de u ní 8. den v depozitu projevila panleukopenie... Podchytili jsme úplně první příznaky, kdy se ještě ani nerozjela horečka, a tak jsme nasadili léčbu. První den tak proběhl až podezřele hladce! Zvrat však přišel následující den... a 4. den léčby začalo být depozitní tetě jasné, že nebojujeme jen s panleukopenií, ale že máme co do činění i se zákeřnou a nemilosrdnou FIPkou :- (Holčičku jsme tak nechali odejít... Bolí z toho srdce, nechápeme, proč takové úžasné zvířátko, plné lásky a života, takhle skončilo... Měla někde své doma? A CO DĚLALA TAK MALÁ KOČIČÍ HOLČIČKA NA ULICI??? Tohle nikdy nepochopíme...

EBONA

Se smutným srdíčkem hlásíme, že Ebonka dneska ráno (22. 8.) zemřela. Přijali jsme ji jako sražené koťátko ze silnice... I přes veškerou snahu veterinářů a naší depozitářky přestávala jíst, měla teploty, zvracela a nakonec nejedla ani nepila. Do poslední chvíle se snažila ze všech sil, ale svůj boj bohužel prohrála.

KRÁSNÁ A CHYTRÁ BOJOVNICE!

BESINKA

Besinka 1. 8. 2018 odešla za duhový most :-)

Besinku jsme přijali na základě jejího vážného zdravotního stavu. Její původní majitel - pán, který shromažďuje nechtěné pejsky - neodhadnul vážnost jejího stavu a až na poslední chvíli se na nás obrátil, abychom mu ji odvezli na veterinu. Odtamtud nás rovnou paní doktorka poslala na veterinární kliniku MVDr. Lapáčka v Č. Budějovicích, kde Besinku hospitalizovali, započali okamžitě s infúzemi a léčbou antibiotiky, a byla jí poslána krev na rozbor. Druhý den se přistoupilo k operaci - odstranění nádoru na mléčné liště a vyjmutí masivně zanícené dělohy. Fenečka na tom byla velice špatně, trpěla anémií v důsledku velmi dlouho trvajícího zánětu dělohy a po celou dobu rekonvalescence u nás v depozitu v podstatě jen spala. Nechtěla jíst, jen hodně pila, špatně dýchala a byla velmi vysílená. Sice se jí začala pomalu vracet světlá do jejich ztrápených očí, zjistili jsme, že miluje vařené kuřecí maso, které jsme jí po troškách podávali, ale její srdíčko bylo příliš slabé, a tak během jedné noci usnula navždy... :-)
Celá situace v nás vířila rozporuplné pocity, mísil se v nás vztek, lítost a bezmoc. Nejprve jsme byli odhodláni situaci řešit za pomoci úřadů, ale došlo nám, že by nic nezmohli (pejskové mají krmění, vodu, mnohdy jsou dokonce obézní - v důsledku jejich nízké aktivity a nekvalitního supermarketového krmění). A tak jsme se sebrali a jeli znovu navštívit onoho pána, zda by nám nesvěřil nějaké pejsky, kterých má ještě 12, ale na péči o ně nemá peníze ani možnosti. Chtěli jsme tak ulehčit jemu a hlavně pejskům. Pán se však zatvrdil, pejsky odmítl vydat. Pejsky jsme zaopatřili velkým množstvím krmění i pelíšky apod. a doufáme, že mu tam už nikdo žádné pejsky neodveze - v tomto ohledu snad s námi spolupracovat bude a bude případné nezodpovědné majitele, kteří mu budou chtít nechtěné pejsky dát, odkazovat na nás, abychom situaci řešili již my. S pánem je v kontaktu i naše paní doktorka a snad se v budoucnu včas pán ozve, až bude nějaký jeho pejssek vážně nemocný...

DVĚ KOŤÁTKA

1. 6. 2018 naše depozitní teta dostala dáreček. Bohužel podobné dárky neradi dostáváme :-(Krabice se čtyřmi cca třítydenními koťátky, ale jejich maminka v krabici nebyla. I přes okamžitou pomoc z naší strany - dokrmování pomocí umělého mléka, vyměšování a zahřívání, dvě koťátka následující den zemřela. Nevíme, zda jejich tělíčko bojovalo s infekcí, zda nepřijala umělý odchov, který bývá velmi složitý...

Moc nás to mrzí a dále apelujeme - KASTRUJTE!

HUBERT

Kocourek Hubert přešel dnes v noci (13. 11. 2017) za duhový most. Ačkoliv tomu v průběhu dne nic nenasvědčovalo, našla ho v noci depozitní teta téměř nehybně ležet ve škrabadle ve vlastních výkalech. Hlasitě mňoukal a jeho tělem čas od času projela jakási křeč, která postupně ustávala. I přes rychlý transport na veterinární ambulanci se ho již bohužel nepodařilo zachránit.

Nejpravděpodobnější příčinou jeho smrti byla mozková mrtvice.

Hubert u nás strávil přesně 198 dní, které promarodil. Moc doufáme, že i přes to měl u nás krásný zbytek života... :(

DENIS

18. 9. 2017 odešel Denísek do kočičího ráje za kamarády. Umřel depozitní tetě v náruči. I když jeho život byl krátký, nemusel trpět na ulici a umřel obklopený láskou. Bohužel se u nás zdržel pouze 8 dní, ale jeho stav byl špatný. Spousta koťátek z kolonie v Suchdole nad Lužnicí nepřežije, ale u přes to se snažíme dělat maximum.

PRIMULKA

26. 8. 2017 Primulka odešla za duhový most. Zpráva o ztrátě kočičky se žádné depozitní tetě nepíše lehce :(Dva týdny od příjmu (25. 8. 2017) se Primulky zdravotní stav velmi zhoršil, Primulka nejedla, zvracela a upadala do kolapsu. Na veterinární klinice dostala injekce, ATB a výživu. Její stav se druhý den zhoršil natolik, že pan doktor doporučil nechat kočičku odejít, aby se více netrápila. Veškeré problémy byly způsobeny otevřenou ránou na bříšku, kterou měla při příjmu. Holčičko, moc nás to mrzí, pozdravuj ostatní kočičí kamarády.

ANIČKA

Těžko se nám píší takové zprávy, opravdu těžko... 19. 7. 2017 byla v domě depozitářky prováděna revize topení. I přes to, že byl pracovník několikrát upozorňován, aby zavíral všude dveře, neuposlechl a Anička proklouzla. Anička bohužel zazmatkovala a vběhla přímo pod projíždějící auto! Ani přes okamžitý převoz na veterinu nebylo možné ji zachránit :- (Je to pro nás velká rána a velmi nešťastná nehoda, která zůstane hořkým ponaučením, aby se něco podobného už nikdy nestalo :- (

MIKULÁŠ

11. 6. 2017 jsme do péče přijali kočičku Fany a její poslední koťátko Mikuláše. Mikuláš se narodil v Českých Velenicích pod balkonem, ale místním lidem začal společně s Fany vadit a hrozilo jim nebezpečí. Měsíční Mikuláš se jevil jako velice zvědavé kotě a měl krásně nakročeno k tomu, aby

byl mazlíkem roku. Bohužel... 22. 6. 2017 zemřel - pravděpodobně se u něj rozvinula velmi rychlá infekce - bylo mu diagnostikováno celkové selhání organismu :-)

PERCIVAL

Percival to měl od útlého věku nelehké, kdy byl nalezen 15. 7. 2016 jako měsíční kotě v kontejneru v zalepené krabici spolu se sourozenci. Od začátku ho provázely různé zdravotní trable. Abscesy, kalicivirózy, záněty v očích... Vše jsme překonávali. Když však byla diagnostikována smrtelná, zákeřná a nemilosrdná FIP, byl Percík 2. 2. 2017 uspán, abychom předešli dalšímu trápení... :-)

DAISY

15. 1. 2016 nás po Alfonsovi opustila i další kočička z přijaté kočičí rodinky (přijati 30. 11. 2016). Daisy odešla ze stejného důvodu - kočičí FIP. Vše bylo opět velmi rychlé, kočička se netrápila, ale ani my jsme nic nezmohli.

Ostatní členové rodinky snad budou v pořádku, velmi v to doufáme! Děláme vše, co je v našich silách.....

Milá Daisy, pozdravuj tam nahoře Alfonse, chybíte nám ♥

BARBORKA

20. 1. 2017 po týdnu zápasení se záhadnou nemocí s velmi těžkým průběhem jsme dnes vzdaly s Barborkou boj, a tak jsme ji nechali odejít za její sestřičkou Bětuškou ♥

Abychom věděli, s jakou zákeřnou nemocí jsme měli "tu čest" a případně se na ní mohli v budoucnu lépe připravit, bylo Barborky tělíčko posláno na histopatologické vyšetření.

MARIŇÁK

Je tomu rok, co jsme přijali ze špatných podmínek velice zbědovaného Mariňáka (27. 1. 2016). O starého kocourka jsme pečovali s nejlepšími úmysly a stále tajně věřili, že tam někde na něj čeká nový domov, ale...

Mariňák měl dlouhodobé zdravotní problémy. Ale vždy po zaléčení se hodně zlepšil. Po diagnostikování zhoršující se funkce ledvin nadále chřádnul a i přes veškerou péči se jeho stav zhoršil natolik, že depostrejda rozhodl, že ho nenechá trápit a dal mu 18. 1. 2017 mír.

BĚTUŠKA

15. 1. 2017 bohužel Bětuška zemřela (přijata 31. 12. 2016) :- (Popravdě netušíme, co za jejím náhlým zhoršením zdravotního stavu stálo, je možné, že to byla celá řada příčin, které její tělíčko prostě nezvládlo :- (Ačkoliv s ní depozitní teta vyrazila na veterinu už když se jí zdála "jen divná", nebylo to nic platné, nasazená léčba nezabrala a ačkoliv se ještě v sobotu v noci zdálo, že se holčička mátoří, ráno ji našla depozitní teta mrtvou :- (

Od začátku se chovala velice zdrženlivě, hlavně ve srovnání s jejími sourozenci Barborkou a Ludvíkem. Byla menší, méně jedla, z pelíšku zřídka kdy vylezla a když, tak jen na záchod, pak už ani to ne - začala být inkontinentní a při vyšetření (krev, moč, sono) jsme zjistili, že má stejně jako Ludvík, silný zánět močového měchýře, jinak nic nenasvědčovalo nějakému dalšímu problému či nemoci, ale kdo ví... :- (

Strašlivě to bolí, Bětunka byla zlatíčko uvrněné, není to fér... Nyní bohužel bojujeme o Baborku a opět s lékaři nevíme, s čím vlastně bojujeme :- (

ALFONS

7. 1. 2017 byl den prvního vydaného kocouřího svěřence z organizace Kočky České Budějovice, z. s., ale také prvního úmrtí tohoto roku :-)

Alfons k nám přišel 30. 11. 2016 s celou rodinkou z Benešova nad Černou. Všem jsme věnovali maximální péči, aby dohnali váhový úbytek, socializovali se a mohli tak co nejdříve vyrazit do nových domovů. Bohužel se začal Alfík v období Vánoc horšit, až musel být hospitalizován na veterinární klinice. Než se stačily provést testy, aby se potvrdila nebo vyvrátila smrtelná nemoc FIV, zemřel... bojovali jsme, seč nám síly stačily, ale nikdo z nás nedokáže nemožné... moc nás to mrzí! ♥

CLAUDY A CLAUDÍK

9. 12. 2016 večer jsme přijali cca 5 měsíců staré brášky, které nám dovezla nálezkyně od Tábora. Bráškové byli velice podchlazení a nejevili o nic zájem. Okamžitě jsme zamířili na veterinární ošetrovnu, kde byla koťátka okamžitě hydratována a byla jim podána ATB. I přes to, že byla koťátka zahřívána, stříkačkou jsme podávali vodu, tak první zemřelo ještě ten večer a druhé hned ráno. Dělali jsme vše, co bylo v našich silách a velice nás mrzí, že jsme nedokázali pomoci...

HANULKA

15. 11. 2016 našla jedna paní ani ne dvouměsíční Hanulku celou prochladlou, schoulenou u nákupního centra IGY v Č. Budějovicích. Jelikož se nedovolala do městského útulku, domluvili jsme se prozatím s veterinární lékařkou Na Zlaté Stoce, aby maličkou do druhého dne hospitalizovala u nich v ordinaci, protože jsem momentálně měli plnou kapacitu. Holčička měla průjem a byla podchlazená a dehydratovaná, byla tudíž patřičně veterinárně zaopatřena a následující den jsme si ji vyzvedli, abychom ji ubytovali v provizorním depozitu. Holčička však byla apatická a nechtěla baštit, a tak jsme vyrazili znovu na veterinu, kde dostala výživu a antibiotika, ale již to bohužel nepomohlo - do dvou hodin holčička bohužel zemřela :-)

BARBUŠKA

14. 11. 2016 nám laskavá Pavla Mahrová se svou kamarádkou Jaru Kohoutovou dovezly velmi nemocnou rezavou holčičku z Kramolína u Č. Budějovic starou asi 4 měsíce, kde doposud žila v

kolonii kočiček, o které se starala jedna místní paní a o holčičce nám napsala - děkujeme všem třem laskavým dámám! <3

Veterinární lékaři se domnívali, že máme co dočinění s těžkou chlamydiovou infekcí a tak byla holčičce nasazena antibiotika, byla rehydratována a dostávala nitrožilně výživu. Po aplikaci kortikoidů se její stav začal lehounce zlepšovat, avšak stav kočičky byl stále zoufalý. Byla enormně podvyživená, slabá, nemohla dýchat, čumáček měla plný hnisu, očička zalepená a krvavé nateklé spojivky. Z čumáčku ji vytékala krev, jak měla od infekce poškozenou sliznici :-(Po třech dnech jsme se bohužel dočkali strašlivého zjištění - holčičce se nalilo břicho tekutinou a diagnóza nám byla v tu ránu víc než jasná - onemocnění FIP :-(17. listopadu jsme nechali holčičku s velmi bolavým srdcem odejít...

Ač byl její stav zoufalý - holčička při hlazení, či jen doslechu lidského hlasu začala vrnět a lidskou přítomnost si užívala... Byla to velmi silná osobnost, veliká bojovnice a nás drásá, že od života nedostala větší šanci :-(

PIŠTÍNSKÁ PATERČÁTKA

17. 11. 2016 jsme přijali z Pištína první tři sourozence, 22. 11. pak zbylé dva (všichni narozeni koncem září 2016). Všechna koťátka byla enormně podvyživená, vážila polovinu (některá ještě méně) toho, co by měla vážit. Zlověstně nafouklá břívka nás patřičně vyděsila, ale snažili jsme se myslet pozitivně. První večer prckové zhlтали veškerou baštu, kterou dostali. Na druhý den byli odčerveni šetrnou pastou. Zanedlouho se jim už do baštění moc nechtělo, nejmenší mouráček dostal průjem a zvracel a tak byl léčen. Nutno podotknout, že koťátka byla od plaché kočičky, takže i oni si teprve zvykali na kontakt s člověkem a to jejich stavu příliš nepomáhalo. Když už něco zbaštili, začali jeden po druhém zvracet. Obávali jsme se panleukopenie, ale neodpovídaly tomu příznaky. Občas se však ve stolici ukázala škrkavka a tak nám byl okamžitě jasný původ nafouklých břívček :-(Z koťátek se rázem staly kostřičky a začal boj o život :-(I přes nasazenou léčbu jsme nejprve přišli o černou holčičku, v noci po ní odešel černobílý klouček, rána se nedožil ani nejmenší mouráček. Zbylí dva prckové, o něco větší než jejich tři sourozenci bojovali dál a my byli optimističtí, že tito to prostě zvládnou! Ale přišly zvraty, ráz na ráz, z minuty na minutu se jejich stav zhoršoval, kolabovali, infúze pomáhaly jen na chvíli... :-(Poslední dva kloučky jsme tak nechali odejít, jejich tělívka už předem prohraný boj nezvládala. Nakonec jsme zjistili přítomnost i veliké tasemnice u jednoho z kloučků! V podstatě byli plní parazitů a kvůli značné podvýživě a možná nulové imunitě jim už nezbyla síla na to, se jich zbavit :-(Obrovská prohra, obrovská bolest... Maminka a ještě jedna kočička z pištínské kolonie budou na jaře vykastrovány, jako poslední, a tak už se do těchto podmínek žádná koťátka, doufejme, nenarodí. Sám za sebe

hovoří fakt, že z celé kolonie původně nekastrovaných kočiček za celou letošní sezónu, přežilo ze všech koťátek JEDNO JEDINÉ, a sice malá Sovička Hedvika....

BÍLKA

Na ty smutné chvíle, které přijdou tak náhle, člověk asi nemůže být připraven nikdy :- (Velmi nás bolí, že jsme se museli rozloučit s naší malinkou holčičkou Bílkou.... Zemřela dnes v noci na zákeřnou a námi nenáviděnou nemoc FIP :- (

Je nám alespoň drobnou útěchou, že nemusela svůj krátký život strávit hladovějící na ulici, nechtěná, vyhozená... Měla štěstí, že se brzy dostala do milující náruče jedné obětavé záchránkyně ztracených zvířecích dušiček. I poté u nás v depozitu si ještě užila leckakou srandu se svou depozitní kamarádkou, s plným bříškem, v teplém pelíšku...

Děkujeme nálezkyni i naší depozitní tetě Tereze za veškerou péči o holčičku.

Lidé, moc vás jménem těchto nevinných bytůstek prosíme - **NECHÁVEJTE SVÉ KOČIČKY KASTROVAT, A NEZBAVUJTE SE NEHUMANĚ KOŤÁTEK, KDYŽ JSOU VÁM PAK NA**

OBTÍŽ!

Bílka k nám byla přijata 20. 8. 2016 z Českých Budějovic a 1. 9. 2016 nás opustila... :-)

DOROTKA

9. 8. 2016 bohužel odešla za duhový most za svými sourozenci Toffife a Oplíkem i Dorotka :-)
Všichni tři se evidentně potýkali se stejným neduhem, jen Dorotka byla o něco silnější... ne však natolik, aby zvítězila :-)
Je to pro nás ukrutná rána, Dorotka byla veliký miláček, srdečná bytůstka, po které nyní zeje obří prázdná díra v našich srdcích, a hlavně v srdci tety Lucky :-)

OPLÍK

6. 6. 2016 jsme přijali 4 sourozence ze Smrkovic. Ten den se v jedné facebookové skupině objevila zpráva, že někdo vyhodil kočku s dvěma koťaty na skládce ve Smrkovicích. Nelenili jsme

a zareagovali. Realita byla ovšem taková, že koťata asi nikdo nevyhodil... Nedaleko je dům, v němž žijí pán s paní, kteří mají několik koček a ty mají stále dokola koťata :-). Jedna taková mazlinka svá zubožená koťata brala po silnici na výlety. Mamina je po dohodě s pánem vykastrovaná... tomu všemu se však dalo již dávno předejít. Všechna koťátka sice vypadala, že budou v pořádku a vše zvládnou, ale opak byl pravdou...

3. 7. 2016 zemřel další ze sourozenců a to Oplík... Zavčas jsme nasadili veškerou možnou léčbu avšak jeho tělíčko již rezignovalo... Moc nás to bolí :-). Snad už někde spolu s Tofife prohání motýlky ve světě, kde nic nikoho nebolí

TOFIFFE

Bohužel máme přesmutnou zprávu... :-). Tofiffe, kterého jsme přijali 6. 6. 2016, 26. 6. 2016 v noci na pondělí zemřel.

Od sobotního rána byl hospitalizovaný na veterinární klinice v Č. Budějovicích kvůli jeho zhoršujícímu se stavu. Tofík byl chvíli lepší, pak zas horší... Zemřel na selhání organismu a dopomohla tomu i zákeřná infekce. Naštěstí jeho 3 sourozenci se mají čile k světu.

Moc nás to bolí :-).

FAUN

2. 3. 2016 Nepíše se to vůbec jednoduše... Fauník, kterého jsme přijali 5. 1. 2016 dnes ráno zemřel.

Od minulého čtvrtka se léčil, ale do této chvíle vlastně nevím, na co přesně zemřel. Začalo to podezřením na zánět zubů, měl s nimi problémy už od začátku, v lednu jsme mu pár špatných zoubků nechali vytrhnout. Měl posunutou čelisti, možná po pádu z okna? Neseděl mu skus a zoubky mu tlačily do protějších dásní. Po operaci zoubků začal být veselý, žravý a občas i hravý! Nic nenasvědčovalo tomu, že by byl nemocný. Sice ho štváli ostatní chlupatí spolubydlící, ale občas se i s nimi kamarádsky poškádlil. Občas nechtěl baštit, tak jsem mu podstrojovala lahodné kapsičky a on si dal říct, ale začal být víc a víc podrážděný vůči ostatním :-). Minulý čtvrtek se mi už nezdál, nechtěl zas baštit a pořád se mu něco nezdálo v tlamičce, byl naježený, tak jsme hned ráno vyrazili na veterinu. Dostal léky na dva dny, měli jsme přijít v sobotu. Jenže v pátek ráno byl na tom ještě hůř, nechtěl už vůbec nic jíst – no, chtěl by, ale jako kdyby nemohl. Takže opět na veterinu a dostal injekci na bolest. Po příchodu domů se nabaštil a zalehl. V sobotu ráno už měl horečku a začal špatně chodit. Na veterině se mu udělal rentgen, poslechově byl čistý, dostal silnější antibiotika a další léky. V neděli měl už horečku hodně přes 40°, dostal další dávku léků. V pondělí mi už kolaboval, takže ráno opět úprk na veterinu a dostal infúze. Po nich malinko ožil a večer jsem se s ním zavřela do kuchyně, aby nás ostatní smečka neotravovala. To byl šťastný, ihned se mi uvelebil na matraci a vrněl <3 Uvařila jsem mu vývar a ten si s chutí dal, ale nic moc mi zas nechtěl jíst. Takže v úterý ráno znova na kapačky. Večer jsem si šla už pro evidentně čilejšího kocourka, bez teploty. Doma snědl, na co přišel. Zase jsme se zavřeli v kuchyni, zalezl si do škrabadla a vrněl. V noci si na chvíli přešel ke mně na peřinu, spal klidně. Najednou mě ale po půl 5. ráno probudilo chrčení – rozsvítila jsem a viděla, jak Fauník těžce dýchá, jako lokomotiva, s otevřenou tlamkou. Nechápala jsem, co se děje, zkusila jsem otevřít okno, ať má čerstvý vzduch. Vypadalo to, jak kdyby něco vdechnul... Ale po chvíli mi bylo jasné, že to není vůbec dobré, že se prostě dusí. Běžela jsem na vet. pohotovost, kde už paní doktorka jen stihla

udělat rentgen, abychom se dozvěděly, že má plíce plné vody... Kanylaci se už doslova zuby drápy bránil a zemřel :--(

Po diskuzi s našimi lékaři jsme došli k závěru, že se muselo jednat o nějakou skrytou chorobu, možná lymfom, měl podezřele zvětšené břicho.

Nedokážu se s tím popasovat... Ještě večer jsem mu slibovala, že mu dám domov, že se bude mít krásně... Byl to úžasný elegantní kočičí pán, když jsme byli sami, bez ostatních kočičích prudíků, tak byl miliónový ♥

Moc mi chybíš, Fauníku...

A.

PUNČOŠKA (alias Líza)

Vypadalo to, že tato kočička má vše nejhorší za sebou, ale...

28. 8. 2013 jsme přijali z Milevska černobílou kočičku, která přišla ve velmi špatném stavu, byla silně začervená, apatická a nechtěla baštit. Po týdnu se z ní však stalo hravé a mazlivé koťátko a chvíli na to (6. 9. 13) putovala do nového domova... Osud však kočičce nepřál a majitelé nás po více jak dvou letech kontaktovali, jelikož si nevěděli rady s Punčoškou zdravotním stavem a tak putovala zpět k nám. Pevně jsme věřili, že bude lépe, ale bohužel :-)

1. 2. 16 jsme šli na prohlídku očiček a ejhle z rozšířených zorniček se nám bohužel vyklubala fatální diagnóza. Doktorka Míková letos zaregistrovala hodně případů a díky její odbornosti jsme Lízince ušetřili další zdlouhavé trápení. Byla to FIP s charakteristickými změnami na očích... Lízinku jsme chovali do posledního dechu. Teď už v klidu spinká na obláčku. Měj se krásně zlatíčko ♥

DOLCE A MIMONĚK

Nepíše se to ani trochu lehce... 15. 10. 2015 nás opustili naši dva milovaní drobečci... Mimoněk z Brlohu (přiját 6. 9. z Křenovic) a malinká Dolce (přijátá 28. 9. 2015 z okolí Sušice) z českobudějovického depozita :- (Oba přepadla zákeřná infekce s velmi rychlým průběhem! Mimoňka jsme narychlo nechali v pondělí po 20. hodině večer přivést ochotným depozitním strejdou Tomášem do Č. Budějovic a zalarmovali jsme laskavého pana doktora z Veterinární kliniky U Výstaviště, který měl tu noc pohotovost. Mimoněk byl okamžitě hospitalizován a byla mu nasazena léčba, která zprvu vypadala velmi nadějně. Celý následující den o malého broučka pečovali všichni přítomní lékaři i asistenti, avšak zázrak se nekonal. Malý Mimoněk, bohužel, nemoci podlehl... :(

Toho samého dne odešla odpočívat na obláček i naše milovaná breberka Dolce. Maličká se snažila, co to dalo, ale bohužel léčba nestihla ani zabrat. Do poslední chvíle za námi běhala a baštila jako velká holka... Nechceme tomu stále věřit, že už tu není...

Moc nás to všechny zasáhlo... Tyto chvíle jsou vždy velká zkouška a tak nesmíme nad tím moc přemýšlet ani pochybovat... prostě musíme usilovně myslet pouze na všechny ty další, co potřebují pomoci. A ne, není to pro nás vždy "jen zvíře". Žijí s námi, strachujeme se o ně, pozorujeme je když spí, zkoumáme a řešíme vzájemně každý detail odlišný od jejich běžného chování a když něco nehraje, tak okamžitě vyrážíme za našimi úžasnými veterinárními lékaři... ve dne v noci. Ale nikdo z nás neumí kouzlit a bohužel život je neúprosný a má svůj řád.

Tak, myšáci naši úžasní, mějte se tam v tom vašem světě za Duhovým mostem krásně, vzpomínáme na vás!

Vaši dvounožci

ZÁCLONKA

Když jsi k nám na začátku srpna (10. 8. 2015) přišla, bylas jako malé, i když dost zanedbané, sluníčko. Všichni zasloužilí kočičáci v naší domácnosti náhle pookřáli a my lidští společníci také. Bohužel, naše společné veselí netrvalo dlouho.... přišlo první onemocnění, které bylo diagnostikováno a léčeno jako obyčejná kočičí virózka, ale už to byla předzvěst mnohem větších problémů. Začal selhávat celý organismus, hlavně ledviny a játra. Pan doktor zkoušel možné i nemožné a nakonec se Tě podařilo doslova shrábnout hrobníkovi z lopaty a stala ses opět naší "malou-velkou" společnicí s nejvyšším privilegiem naší domácnosti a sice - spát v posteli. Ze Záclonky se stala Šála, to pro svou neuvěřitelnou schopnost udržet se při jakékoliv činnosti na člověčím krku, prohánělas ostatní kočičky i psy. Dlouho se zdálo vše v pořádku, ale nemoc udeřila náhle znovu a i přes velmi rychlou, všestrannou (a velmi nákladnou...) veterinární péči, se již žádné zlepšení nekonalo. Proto jsme se s panem doktorem rozhodli ukončit Tvé trápení (2. 10.2015). Naším depozitem prošla už spousta kočiček, ale Záclonka byla svojí přívětivou a milou povahou prostě výjimečná. Snad už Tě za duhovým mostem nic netrápí, Záclonko naše...

BIBI, KIM A TOMIO

Máme převelice smutnou zprávu... Opustili nás Bibi, Kim a Tomio, které jsme přijali 3. 8. 2015 z Vimperka :-)

V neděli 6. 9. 2015 umřel Kim, večer pak nechal depozitní strejda uspat Tomia a 7. 9. 2015 večer mu volali z písecké kliniky, že umřela i Bibi, kterou tam dovezl s tím, že by ji snad mohli ještě pomoci. Diagnóza veterináře a podle krevních testů se jedná o panleukopenii. Šlo to velmi rychle... 5. 9. ráno, než odcházela depozitní strejda do práce, byli ještě všichni miláčci v pořádku, když se večer vrátil, už byli kluci špatní a tak dojel okamžitě k veterinářce, která jim napíchlala injekce proti zvracení a antibiotika. Ale už to nebylo nic platné... :-)

Letošní léto je pro nás vyjímečně smutné a náročné, už jsme se museli rozloučit s tolika kočičími dušičkami, bolí nás srdce, máme z toho těžké hlavy a člověk v těchto chvílích marně hledá novou sílu pro další boj... A že těch nebožátek všude po venku stále je :-)

Držte, prosím, všichni strejdovi Alešovi a zbylým kočičáčkům v jeho depozitu palce, ať to všichni ustojí a je zase dobře!!!

CINZANO

1. 8. 2015 byl Cinzano odchycen v chatkové kolonii poblíž Nuzic u Týna nad Vltavou, kde ho lidé krmili s ostatními sourozenci a jejich maminkou. Vše vypadalo skvěle a koťátka řádila, ale 20. 8. 2015 Cinzano náhle zemřel :-)

Od pondělí, 17. 8., začal být apatický, o den později dostal horečku a o další den později ho již deponitní teta našla mrtvého... Ačkoliv s ním byla již od prvních příznaků nemoci na veterině, nastavená léčba mu již nepomohla, tak rychlý průběh to mělo. Příčinu řešíme a zavedli jsme preventivní opatření v deponitu a bedlivé sledování ostatních sourozenců Cinzana. Kloučku, je nám to tak moc líto!

MICINA

27. 7. 2015 k nám byla přijata kočička s miminky od hodných pečovatelů z Českých Budějovic, kterým byla hozena přes plot od nezodpovědných lidí. Micina byla velice starostlivá maminka, která zodpovědně pečovala o svá mimča, ale bohužel se u ní velice rychle objevilo smrtelné onemocnění FIP, proto byla 8. 8. 2015 uspána, aby se netrápila... I když u nás byla velice krátce, získala si nás jak svým úchvatným kožíškem, tak vrkáním, když ji člověk hladil. Starostlivě nyní pečujeme o její sirotky a doufáme, že z nich vyrostou stejně úžasní miláčci, jako ona.

MALIČKÝ MOURALÍN

26. 5. 2015 jsme přijali Mouralína se třemi sourozenci a maminkou Madlou z Rožnova v Českých Budějovicích od lidí, ke kterým přišla kočičí maminka porodit. Bohužel, všichni byli hodně nachlazení, nejslabší kotě i přes veškerou snahu zemřelo velice rychle po příjmu. Madla navíc dostala zánět mléčné žlázy, takže nemohla kojit a nezbyvalo než krmit koťata instantním mlékem

ze stříkačky, kašičkou z rozmixovaného masa z kapsiček a výživovou Calopet pastou. Okamžitě byla všem nasazena antibiotika, která naštěstí hned zabrala a koťátka se pomalu lepšila, ale i přes veškerou snahu Mouralínek 3. 7. 2015 zemřel... :--(Ještě navečer usnul depozitnímu strejdovi na rameni, tak ho uložil do pelíšku na jeho oblíbenou deku. Když ho byl v noci zkontrolovat, už nedýchal...

PAN BORŮVKA Z BORO VAN

28. 6. 2015 odpoledne nás kontaktovala moc milá slečna, že v Borovanech našli promoklého kocourka, který je pravděpodobně nemocný, protože nechtěl baštit ani pít. Domluvili jsme se, že nám ho ještě ten den přivezou do Č. Budějovic a tak jsme se sešli rovnou před klinikou MVDr. Lapáčka. Kocourek byl v opravdu žalostném stavu :--(Byl silně dehydratovaný, na kost vyhublý a podchlazený, s břichem plným tekutiny... neúprosná diagnóza FIP :--(Kocourka jsme s těžkým srdcem nechali odejít...

Děkujeme slečně Čurdové a jejím přátelům, že jim kocourek nebyl lhostejný!
(foto A. Čurdová)

RŮŽENKA

Růženku jsme odchytili 21. 6. 2015 v zahrádkářské kolonii v Rožnově. Již od prvního pohledu bylo jasně vidět, že byla značně podvyživená, měla zvětšené břicho a špatně našlapovala na zadní nohy...

Po odchytu se nám Růženka pomaličku aklimatizovala v depozitu, seznamovala se s členy domácnosti a velice trpělivě si nechala ošetřovat zraněnou zadní pacičku. Prodělala vyšetření u veterináře, který vyvrátil březost a nasadil ATB na zaléčení, probiotika a doporučil pomalé odčervení kvůli nafouklému břichu. Byla velice vzorný a milý pacient, i když jí depozitní teta musela několikrát denně strkat něco do tlamičky, tak držela a stejně tak při koupání a česání - to dokonce vměla

Bohužel se její stav příliš neměnil, naopak jsme jí objevili na břichu velikou kýlu. Růženka byla tedy podrobena dalšímu vyšetření břicha a to tentokrát včetně odběru vzorku tekutiny v břichu. Hned jak paní lékařka nasála tekutinu, všem nám bylo jasné, že už naší berušce nic nepomůže - opět zazněla ta nemilosrdná diagnóza FIP :-)

Včera, 1. 7. 2015, jsme s velice těžkým srdcem nechali Růženku odejít...

Pozdravuj tam naši Princeznu, holčičko, moc nám budeš chybět

CIPÍSEK a MIMI

29. 6. 2015 prohrálo svůj boj jedno z koťátek od českobudějovického Tesca, Cipísek. Odešel za duhový most za sestřičkou Mimi, která odešla 21. 6. na rozsáhlý zánět dýchacích cest a plic. Cipísek byl bojovník tělem i duší, nechtěl se jen tak vzdát. Bohužel nemoc byla rychlejší. Kočičí chřipka je zákeřná, navíc u koťátek, která nemají svoje doma, o které se nikdo nestará. Od čtvrtka se Cipísek rapidně zhoršoval, veškerá pomoc veterinářů i depozitní tety ale přišla vniveč. Chlapeček se evidentně trápil a proto byl v pondělních odpoledních hodinách uspán. Cipísku, Mimi, byli jste moc stateční, ale ani tak se nepovedlo boj vyhrát. Je nám to moc líto...

PÁR SLZIČEK PRO PRINCEZNU

Princezna 2 - stojí na malém papírovém sáčku s léky pro naši novou pacientku. Je to nádherná želvovinová holčička a nebýt nepříznivé diagnózy a vyholených fleků na těle, člověk by si ani nevšiml, že je nemocná. Co je to za ustrašená očka říkám si, když poprvé zpoza ní vykoukne malá zrzavá hlavička Montyho, posledního ze tří sourozenců. To byl první den naší Princezny po příjezdu z písecké veterinární kliniky. Princezna byla velmi vděčné a ukecané stvoření už od první chvíle a na otázku jestli bude papat granulky, vždycky odpovídala hlasitým MNEEE :-D První týden vše vypadalo nadějně a tak měla privilegium chodit s námi na pohovku a oblíbila si na spaní plyšovou kytku, strejdovo záda nebo koberec. Většinu času ovšem byla vzorná máma a chodila si poctivě nechat masírovat břicho, aby mlíčko vydrželo. Malý Monty stejně nakonec musel k náhradní kojné Smoky a tam velmi bojovně dohání své starší adoptivní sourozence. Princezna postupně přišla o mlíčko a nechtěla jíst, dokonce jsme museli nasadit antibiotika a získali zase trochu naděje, když začala mrouskat. Tou dobou byla velice mazlivá a nadmíru ukecaná holčička. Kdybychom jí alespoň jednou za deset minut nepodrbali, dala by nám to rychle a hlasitě najevo ;-) Bohužel se k nám včas nedostávaly informace o jejím předchozím léčení v Písku, a proto musela vydržet další a další vyšetření než došlo k definitivnímu rozhodnutí. Po pár dalších namáhavých dnech, kdy nám holčička začala ztěžka dýchat, dusit se a nemohla už ani nerušeně spát, bylo jasno. Princezna do posledních chvil pečovala o celou svou adoptivní rodinu. Strejdu hlídala při odpoledním odpočinku, tetě pořád ležela na břicho, u nohou nebo se nechala zahřívat v posteli. Nechtěla být sama už ani minutu. I když ji zmáhalo hraní malých depozitních čiperů, stejně je trpělivě čistila a vychovávala. Bohužel nebo spíše bohudík takové krásné stvoření se nemohlo dlouho trápit a tak dnes odešla spinkat navždy na růžový obláček ke svým dětičkám. Myslete všichni na svoje malé čertíky a čertice a i když vás zlobí, přejte jim to. Možná Princeznu znali a hrají si za ní a ona je sleduje z výšky. Buď šťastná ty naše holčičko teď už tě nic nebolí.

Nezapomeneme na tebe! Tvoji dvounožci...

MOURA

Dne 24. 3. 2015 odešla Moura za duhový most.

Mourinka se do našeho depozita dostala 8. 3. 2013 díky hodné slečně, která se starala o bezprizorní kočky žijící na sídlišti, bez teplého pelíšku, plného břicha a lásky. Mourinka byla postarší kočičí dáma, měla ráda masíčko a mazlení. Byla to výborná pomocnice v mém depozitu. S láskou se starala o nalezená koťátka, byla velmi trpělivá a dáma s velkou noblesou.

Moura byla velmi nemocná. Prodělala silnou bronchitidu, která se odrazila na jejím srdíčku a celkové kondici. Užívala mnoho léků a v posledních týdnech se její zdravotní stav zhoršil. Ode dne byla slabší a slabší. Nejen pro mě je to velká ztráta, ale i pro náš kočičí spolek. Odešla nám kočičí "dáma"!

Moc mi budeš chybět. Děkuji Ti za pomoc v mém depozitu, za lásku, kterou jsi kolem sebe dávala, i když k Tobě lidé na začátku Tvého života nebyli hodní, přesto jsi je milovala. V mém srdíčku budeš navěky ♥ Tvá depozitní teta Iveta a kočičí kamarádi.

Za sebe i Mourinku děkuji manželům Smutným a sl. Stiskalové za finanční pomoc a virtuální adopci ♥

ALISHA

Tato malá bojovnice, kterou jsme přijímali 18. 9. 2014 od majitelky, která nezvládala péči, vypadala, že toho má hodně před sebou. I přes svůj stav byla velmi aktivní a spolu se svými bráškami dělala doslova psí kusy... nikdy však není jen tak vyhráno a 10. 11. 2014 se Alishky zdravotní stav začal náhle zhoršovat. Začalo se jí zvětšovat břicho, což se ukázalo jako voda v břišní dutině a byla potvrzená nevléčitelná nemoc FIP. Alishka byla uspána, aby se nemusela dále trápit :-)

BALŮ

Dne 11. září 2014 se vyplnil můj sen, náš domov se stal dočasným útočištěm, depozitem, pro opuštěné a potřebné kočky. Přijela k nám dvě krásná koťátka, sourozenci Balů a Bloom. Od první chvíle nebojácní a miloučcí prckové. Kromě tisíců blešek v kožíšku bez zdravotních problémů. Naše depozitní štěstí však netrvalo dlouho, necelé dva týdny :o(

Balů – úžasný mourek, který strašně rád škádlil všechny kolem sebe, miloval hraní s dětmi, kterými byl doslova fascinován. V noci na úterý dostal průjem, který ho velice vyčerpal. Ihned ráno mu byly nasazeny léky na zánět, který zřejmě trápil malé tělíčko. Večer Balů vypadal dobře, i tak jsem k němu každé dvě hodiny vstávala, kontrolovala ho a pro jistotu mu dávala stříkačkou vodu do tlamičky. 24. 9. 2014 ráno měla následovat další návštěva veteriny, další dávka antibiotik. Cestou se Balů náhle zhoršil, i přes rychlý zásah sloužící paní doktorky, malé srdíčko dotlouklo :o(V tu chvíli měl u sebe všechny, které miloval, depozitní tetu i malého lidského parťáka. Byl u nás sice krátce, i tak nás to všechny velmi zasáhlo. Já sama jsem z toho zničená. První depozitní prckové a taková tragédie. Věřím, že za duhovým mostem je Balů spokojený, má kolem sebe kamarády a občas si na nás vzpomene. V našich srdcích zůstává tenhle maličký

prcek navždy. Balů, moc nás to všechny mrzí, máme tě rádi. Jana

MONTANA

Dne 16. 8. 2014 zemřela malá kotěcí holčička Montánka, kterou jsme přijali 21. 7. po kočičí mamince, kterou zajelo auto... Montánka ji následovala o necelý měsíc později :-)

Nic nenasvědčovalo tomu, že by měla zdravotní problémy. Den předem méně baštila, polehávala, což bylo svalováno na dočasnou únavu, bohužel... Zřejmě prodělávala boj s infekcí, její zdravotní stav se z dne na den zhoršil a nešlo nic dělat. Koťata potřebují mateřské mléko, aby měla vyvinutý imunitní systém. Montana bohužel umělý odchov nezvládla. Je mi to líto drobečku...

CHANEL

V neděli 3. srpna 2014 odpoledne máme plánovanou kontrolu ve veterinární ordinaci s naším uprskaným svěřencem Diorkem. K panu doktorovi přijíždím s velkým očekáváním, protože od depozitní tety Peti vím, že tam na nás čeká další opuštěný chudáček, který potřebuje nutně poskytnout alespoň dočasný domov. Jediné, co o tomto prckovi víme, se dá shrnout do pár slov - velmi mladá kočička, vážně nemocná, kterou do ordinace odvezla den předtím paní, která jí našla. Z důvodu plánované zahraniční cesty nálezkyňe, byla kočička ponechána v ordinaci a čekala na volné depozitum. Podle tohoto popisu jsem si ani v nejmenším nedovedla představit, co na nás u pana doktora čeká za nebožátko. Vstoupila jsem do ordinace a informovala sestřičku o tom, že jdeme s Diorkem na kontrolu a vyzvednout koťátko, které u nich čeká. Sestřička kočičku přináší a moje všemožné představy začínají nabírat reálnou podobu. Na stole přede mnou leží maličká, asi 4 týdny stará, moc vyhublá holčička v krásném černém kožíšku, který zdobí bílé skvrnky. Princeznu trápí ušní svrab a hlavně rozsáhlá infekce v pravém očičku. Fasuji antibiotika, která budu muset micince denně píchat pod kožíšek a mastičku na očičko. Očičko je dle prvotní diagnózy natolik poškozené, že bude muset být v budoucnu odebráno. Jedině malý zázrak by to odvrátil. Dále jsem informována o tom, že čičinka moc nebaští a je tedy nutné jí s papáním pomáhat stříkačkou. Jde mi z toho všeho hlava trošku kolem, některé věci mi musí pan doktor dokonce opakovat, nedokážu se soustředit. Za 3 dny máme přijít na kontrolu, prý se uvidí, co bude dál. Kočičku opatrně strkám do přepravky a vyrážíme domů se slibem, že budeme dělat snad i nemožné, jen aby se měla dobře. Sestřička mi ještě mezi dveřmi sděluje, že jí zatím pojmenovali Očko. Pěkně cynické, říkám si.

Pokračování celého příběhu [ZDE](#).

GOLDÍK

Je první polovina května a volá nám paní z Horní Plané, že k ní na zahradu chodí na večeri kocourek a divně se motá. Již tam chodil delší dobu, ale zpočátku pouze v noci a postupně si paní získávala jeho důvěru. Domlouváme odchyt a převoz s dalšími dobrovolníky a mezitím akční nálezkyně kocourka 14. 5. 2014 přiváží k nám. Kocourek je notně zanedbaný, samý šrám, všienky, svrab, natržené oční víčko, špatná srst... a opravdu se "divně" motá. Vyrážíme obratem na veterinu. Podezření padá na zánět uší a dostává antibiotika. Odčervujeme, odblešujeme, opatrně vytíráme ouška. Pokoušíme se z jeho šedožlutého kožíšku udělat opět bílého kocourka pomocí vlhké žínky. Po několikátém omytí stále zůstává na tlapičkách žlutý nádech a tak kocourek dostává jméno Goldík.

Goldíček je nesmírně hodný, trpělivý a mazlení je pro něj velkou radostí. Další radostí je stále plná miska. Má neuvěřitelnou chuť k jídlu, ačkoliv díky nálezkyni není vůbec vyhublý. Při mazlení jsme pod kůží našli diabolku a vzhledem k tomu, že atb léčba nečinila žádné zlepšení, vydali jsme se na specializované neurologické vyšetření na kliniku. RTG našel další diabolku, ale ani jedna nevysvětlovala motání a padání k zemi. Byl udělán krevní rozbor a padlo několik možných diagnóz. Bohužel jediná léčitelná byla právě zánět oušek. Goldíček dostal silnější atb a čekalo se na výsledek. Ale Goldíček se motal čím dál tím víc....

Následoval výplach oušek v narkóze, další krevní testy, další RTG. Postupně se vylučovaly všechny možnosti, až zůstala ta jediná a nejméně dobrá. FIP. Tato nemoc bohužel léčitelná není. Goldíčka jsme v jeho posledních dnech rozmalovali vařeným kuřátkem, které moc miloval. Postupně mu i jídlo dávalo čím dál tím více práce. Bylo vidět, jak ohromnou chuť má na baštu a jak rád by se s ostatními kočkami proběhl... ale nemůže. Jeho nemoc mu vždy podlomila nožičky a nechala ho bezvládně ležet. Dne 20. 6. 2014 jsme Goldíčka nechali odejít za duhový most. Byl úžasný a nádherný a získal si svou milou povahu každého, kdo ho viděl. Na jeho hrobeček jsme mu dali violky. Jeho nálezkyně se totiž právě tak jmenovala a moc jí děkujeme za to, že nečinně nepřihlížela jeho trápení.

